

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

Budapest, V., Markó u. 27.

23.M.684/2003/8.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Bp., Pf.: 52., eljáró képviselő: dr. Topánka Erika) által képviselt **P.Z. felperesnek a Készletlenti Rendőrség** (1101 Bp., Kerepesi út 47-49.) **alperes ellen gépjárművezetői pótlék megfizetése iránt** indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A bíróság a keresetnek helyt ad.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen a felperesnek elmaradt gépjárművezetői pótlék címén 198.480 (Egyszázkilencvennyolcezer-négy száznyolcvan) Ft-ot és ennek 2002. február 15-től a kifizetés napjáig évi 11 % kamatát.

A le nem rótt eljárási illetéket a magyar állami viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül lehet fellebbezést benyújtani a Fővárosi Bírósághoz címezve az első fokon eljáró bíróságnál.

I n d o k o l á s

A felperes gépjárművezetői pótlékban részesült szolgálati viszonyának kezdetétől, 1999. március 1-jétől 2000. január 1-jéig. A gépjárművezetői pótlék folyósítását az alperes megszüntette, ezért ez ellen az intézkedés ellen a felperes szolgálati panaszt nyújtott be az állományilletékes parancsnokához. Az állományilletékes parancsnok a követelést elutasította, ezért a felperes keresetet nyújtott be a bírósághoz. Követelésének összegszerűségét pontosított keresetében 198.480 Ft-ban határozta meg, ezen túlmenően kérte a követelt összeg után járó törvényes kamatokat is. Perköltség igényt nem terjesztett elő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte arra tekintettel, hogy a pótlék folyósítását az állományilletékes parancsnok, a Készenléti Rendőrség vezetője saját mérlegelési jogkörében, a hatályos ORFK utasítások alapján takarékosági szempontokból megszüntette.

A kereset alapos.

A bíróság a peres felek szóban és írásban előterjesztett nyilatkozatai, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiakat állapította meg.

A felperes a Készenléti Rendőrség ... állományában ... munkakörben látja el szolgálatát. A felperes gépjárművezetői pótlékban részesült 2000. január 1-jéig, amikor is a pótlék folyósítását az alperes megszüntette.

A felperes a munkáltatói intézkedés ellen szolgálati panaszt nyújtott be, amely panaszt az alperes parancsnoka a 70/2002.P. számú határozatával elutasította. Az elutasítás indoka az volt, hogy az alperesre vonatkozó 15/1997. (X. 8.) ORFK utasítás, amelyet módosított a 20/1997. (XI. 12.) és az 1/1999. (I. 6.) ORFK utasítás, a pótlék folyósításáról döntést az alperes parancsnoka hatáskörébe utalta.

Az állományilletékes parancsnok elutasító határozata tartalmazza, hogy a Készenléti Rendőrség parancsnoka jogosult a gépjárművezetői pótlékról rendelkezni a 15/1997. (X. 8.) ORFK utasítás

rendelkezése szerint.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 254. § (2) bekezdés a) pontja szerint a hivatásos állomány tagját havonta az illetményalap 13 %-ának megfelelő mértékű gépjárművezetői pótlék illeti meg.

A Hszt. 100. § (5) bekezdése szerint az illetményalap a mindenkori – a költségvetési törvényben meghatározott – köztisztviselői illetményalappal azonos.

A Hszt. végrehajtására kiadott 140/1996. (VIII. 31.) Kormányrendelet 42. § (3) bekezdése szerint gépjárművezetői pótlékra jogosult, aki

- a) a beosztásából adódó feladatok ellátása során szolgálati gépkocsit rendszeresen vezet és ezáltal külön gépjárművezető foglalkoztatása szükségtelen,
- b) gépkocsivezetőként a fegyveres szerv jelzésével és megkülönböztető jelzéssel ellátott gépjárművet vezet.

A bíróság a hivatkozott rendelkezésekből megállapította, hogy a törvény nem tesz lehetőséget a pótlék fizetése vonatkozásában eltérésre egyéb más, például takarékosági szempontok alapján.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként a bíróság megállapította, hogy a felperes a munkaköri feladatainak ellátásához rendszeresen vezet gépkocsit, mégpedig az alperes tulajdonában lévő járműveket. A jogszabály rendelkezései általános érvénnyel kötelezőek. Azokat a feltételeket, amelyeket a jogszabály meghatároz, az alperes nem szűkítheti más, egyéb szempontjai szerint. A jogszabály rendelkezéseivel alsóbb szintű utasítás nem ellenkezhet, ezért amennyiben a felperes foglalkoztatásához, illetőleg munkaköri feladatainak ellátásához a rendszeres gépjárművezetés is hozzátartozik, úgy őt megilleti a gépjárművezetői pótlék a jogszabályban meghatározott mértékben.

Az előző okfejtésből következően a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes vezetőjének intézkedése a pótlék megvonása iránt nem volt jogszerű, ezért a keresetnek helyt adott.

A követelés összegszerűsége vonatkozásában a felek egybehangzó nyilatkozatot tettek, ezért a bíróság ezen nyilatkozat alapján határozta meg a felperest megillető gépjárművezetői pótlék mértékét.

A megítélt juttatás után járó kamat a felperest a Ptk. 230. §-a alapján középido arányos kezdő idoponttól illeti meg.

A per a perveztes alperes vonatkozásában a módosított 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet előirásai szerint személyi költségmentes, ezért a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2003. október 6.

Dr. Slimbarszki Éva sk.

a tanás elnöke

az aláírásban akadályozott

dr. Uttry Imre és Hajagos Jánosné

ülnökök helyett is

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

mint másodfokú bíróság

49.Mf.631.253/2003/2.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (1388 Budapest, Pf. 52., ügyintéző: dr. Tordai Gábor szakszervezeti tisztségviselő) által képviselt P. Z. felperesnek a Készenléti Rendőrség (1101 Budapest, Kerepesi út 47-49.) alperes ellen gépjárművezetői pótlék megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 23.M.684/2003/8. számú ítélete ellen az alperes által 9. sorsz. előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően helyesen állapította meg a tényállást és helytálló az arra alapított döntése is. A Fővárosi Bíróság ezért az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bek. alapján helyes indokaira is tekintettel hagyta helyben.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel összefüggésben a következőket emeli ki:

A peradatok szerint az állományilletékes parancsnok a felperes részére 1999. március 1-től folyósított gépjárművezetői pótlék fizetését – a felperes szolgálati panaszát elutasító határozata indokolásából kitűnően – a Készenléti Rendőrség 2000. évi költségvetésének 368/2000. számú takarékosági terve 16. pontjára hivatkozással szüntette meg. Az indokolás nem tartalmaz olyan megállapítást, miszerint felperes nem felelne meg a pótlékra jogosultság jogszabályi feltételeinek.

Az ORFK vezetője 2003. január 8-án kelt panaszt elutasító határozata [A/6./2.] pedig egyértelműen rögzíti, hogy a felperes „a 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 42. § (3) bekezdésében foglaltak alapján a gépjárművezetői pótlékra jogosultság feltételeinek eleget tett”.

Csatolásra került továbbá a felperes alosztályvezetőjének 2002. október 31-én kelt parancsnoki véleménye F/5/2. szám alatt, miszerint a felperes „rendszeresen vezet szolgálati feladatok ellátása során szolgálati gépjárműveket, ezért jogosult a gépjárművezetői pótlékra, továbbá az idevonatkozó 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 42. § (3) bek., illetve az Országos Rendőrfőkapitány 15/1997. sz. utasításának 50. bekezdése e) pontjában foglalt feltételeknek is megfelel.

Az alperes – nyilván a fenti peradatokra figyelemmel – az első fokú eljárás során nem tette vitássá a gépjárművezetés rendszerességét, így e kérdést az első fokú bíróságnak nem is kellett vizsgálnia. Arra, hogy a felperes által végzett gépjárművezetői tevékenység nem minősül rendszeresnek, alperes csak a másodfokú tárgyaláson hivatkozott először. Ezen új tényt és bizonyítékait azonban a másodfokú eljárásban a alperes nem hozhatta fel, mert a Pp. 235. § (2) bek. alapján – figyelemmel a Pp. 141. § (2)-(6) bekezdésében foglaltakra – erre eljárásjogi lehetőség nincs. A Legfelsőbb Bíróság eseti döntésében kimondta, hogy az alperes a másodfokú eljárásban nem hozhatja fel azokat a tényállításait és bizonyítékait, amelyeket az első fokú eljárásban meg sem kísérelt előadni, tényállításai és bizonyítékai előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedett (BH 2003.204.).

A pernyertes felperes perköltséget nem igényelt, ezért e tárgyban dönten a Pp. 78. § (2) bek. értelmében nem kellett.

Az alperes személyes illetékmentessége folytán a fellebbezési eljárás illetékét az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bek. és 14. § alapján.

Budapest, 2004. április 21.

dr. Kovács Tamás s.k.

a tanács elnöke

Ané dr. Viniczai Éva s.k.

előadó bíró

dr. Székely Sándorné dr. s.k.

bíró